

Самсін Роман Ігорович,
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри приватноправових дисциплін,
Київський міжнародний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ДОХОДІВ ВІД ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЯК ДОДАТКОВОГО ДЖЕРЕЛА ВИТРАТ НА ОБОРОНУ

У статті досліджено особливості правового режиму доходів від господарської діяльності як додаткового джерела витрат на оборону. Визначено, що на правовий режим доходів від власної господарської діяльності військових частин впливають: законодавчі вимоги щодо порядку здійснення господарської діяльності такими частинами; організаційно-правова форма військових частин; правовий статус майна, порядок обліку та використання доходів, отриманих у результаті господарської діяльності. Обґрунтовано доцільність приведення у відповідність спеціального законодавства у сфері оборони до норм господарського законодавства.

Ключові слова: військова частина, правовий режим, господарська діяльність, легалізація, державна реєстрація, правовий режим майна.

Одним із додаткових джерел фінансових ресурсів для потреб оборони можуть бути доходи, отримані від господарської діяльності Збройних Сил України (ст. 14 Закону України від 6 грудня 1991 року № 1934-XII “Про Збройні Сили України” [1], Закон України від 21 вересня 1999 року № 1075-XIV “Про правовий режим майна в Збройних Силах України” [2], Закон України від 21 вересня 1999 року № 1076-XIV “Про господарську діяльність в Збройних Силах України” [3]. Наявність такої можливості надає військовим частинам певної автономізації у пошуку джерел фінансування на поточну діяльність, забезпечення бойової та мобілізаційної підготовки Збройних Сил. Водночас основні завдання Збройних Сил щодо захисту територіальної цілісності України впливають на режим здійснення такої діяльності. Декларативний характер ст. 14 Закону України від 06.12.1991 № 1934-XII “Про Збройні Сили України” [1] негативно позначається на повноцінній реалізації права військових частин отримувати додаткові джерела від здійснення господарської діяльності.

Правовий режим господарської діяльності Збройних Сил виступав предметом дослідження низки науковців. Зокрема таких учених, як Е.Г. Бойченко, І.А. Гамбург, П.М. Кондик, В.І. Овсянник, С.В. Терешкович, О.Р. Зельдіна. Проте поза увагою науковців залишилось питання аналізу результатів господарської діяльності як додаткового джерела витрат на оборону, що зумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Зважаючи на сформульовані проблемні питання, **метою** дослідження є конкретизація правового режиму доходів від господарської діяльності як додаткового джерела витрат на оборону.

Основоположними факторами, які визначають правовий режим доходів від господарської діяльності військових частин, є законодавчі вимоги до порядку здійснення господарської діяльності такими частинами, правовий статус майна, порядок обліку та використання доходів, отриманих у результаті господарської діяльності.

Правовою основою здійснення господарської діяльності військовими частинами є: Господарський кодекс України [4], Закон України від 6 грудня 1991 року № 1934-XII “Про Збройні Сили України” [1], Закон України від 21 вересня 1999 року № 1075-XIV “Про правовий режим майна в Збройних Силах України” [2], Закон України від 27 листопада 2003 року № 1345-IV, “Про використання земель оборони” [5].

При цьому Концепція економічної та господарської діяльності Збройних Сил України, затверджена Указом Президента України 19 квітня 1997 року [3], потребує перегляду відповідно до нових реалій господарювання. У цілому весь комплекс нормативно-правових актів, що визначають порядок здійснення господарської діяльності Збройними Силами України, потребує перегляду та модернізації.

Зокрема, комплексний аналіз зазначених нормативно-правових актів дозволив виокремити визначені умови здійснення господарської діяльності військовими частинами. По-перше, така діяльність має некомерційний (неприбутковий) характер (ст. 414 Господарського кодексу України). Некомерційний характер діяльності зумовлює обмеження щодо мети, видів господарської діяльності та свободи розпорядження отриманими доходами. Метою такої діяльності є господарське забезпечення повсякденної життєдіяльності військових частин, установ і організацій, а також підтримка на належному рівні їх бойової та мобілізаційної готовності. Дозволені види господарської діяльності затверджені на підзаконному рівні – постановою Кабінету Міністрів України від 25 липня 2000 року № 1171 “Перелік видів господарської діяльності, здійснення якої дозволяється військовими частинами Збройних Сил України” [6] та наказом Міністерства оборони України від 16 липня 1997 року № 300 “Положення про військове (корабельне) господарство Збройних Сил України” [7]. Так, цим Положенням визначаються основи організації та ведення військового (корабельного) господарства, планування та здійснення контролю за господарською діяльністю, порядок створення військового господарства при формуванні військової частини та ліквідації його при розформуванні військової частини (з’єднання).

Умовою господарської діяльності військових частин є також їх легалізація (державна реєстрація та отримання дозвільних документів). Державна реєстрація військових частин здійснюється відповідно до Порядку реєстрації військових частин як суб’єктів господарської діяльності у Збройних Силах, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 травня 2000 року № 749 [8]. Реєстрації підлягають військові частини, заклади, установи та організації Збройних Сил України, які мають намір здійснювати господарську діяльність. Реєстрацію проводить Міністерство оборони шляхом включення військових частин до відповідного реєстру [8]. Слід зазначити, що закріплений на сьогодні порядок легалізації військових частин не відповідає Закону України від 15 травня 2003 року № 755-

IV “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань” [9]. За логікою зазначеного закону всі суб’єкти господарювання, юридичні особи, громадські формування, політичні партії реєструються за загальною процедурою та вносяться до єдиного для всіх реєстру. Оскільки військові частини також є суб’єктами господарювання, то щодо них також має діяти загальний порядок державної реєстрації. Зокрема, про проблемні питання щодо державної реєстрації військових частин зазначає Е.Г. Бойченко [10, с. 65–67]. Проте видається неоднозначною позиція автора щодо порядку державної реєстрації таких частин. Зважаючи на те, що військові частини є такими ж суб’єктами господарювання, як і всі інші, відсутня необхідність нормативного закріплення особливого порядку державної реєстрації створення військових частин.

Проведений аналіз указує на декларативний характер більшості норм у наведених законах, та неоднозначну ситуацію, що склалася у сфері правового забезпечення господарської діяльності військових частин. Так як за своїм характером такі закони є спеціальними, то вони мають забезпечити належне правове регулювання організації та здійснення господарської діяльності військовими частинами. Окремо слід наголосити, що норми спеціального законодавства та господарського законодавства потребують приведення у відповідність та узгодження. Така негативна тенденція простежується і щодо низки інших суб’єктів господарювання. Так, О.Р. Зельдіна зазначає, що у законодавстві радянського часу мала місце особлива специфіка в правовому режимі військового господарства і господарської діяльності Збройних Сил. У військовому законодавстві виділявся розділ “Правові основи військового господарства”. Низкою нормативних актів визначалась специфіка правового регулювання господарювання, що зумовлено особливостями положення і діяльності військ. Така зумовленість зберігається і в наш час, та враховувати її необхідно не тільки в контексті комплексного військового законодавства, а й у контексті галузевого господарського законодавства [11, с. 28]. Як зазначає В.О. Рядінська, підхід до визначення поняття інституту права з урахуванням положень чинного законодавства, а не основних теоретичних аспектів інституту, є хибним [12, с. 55–60].

Додатковою ознакою правового статусу військових частин є те, що такі юридичні особи є бюджетними неприбутковими установами. Наявність такого статусу встановлює додаткові обмеження щодо розпорядження отриманими від власної господарської діяльності грошовими коштами.

Наступним фактором є правовий режим майна військових частин. Майно, що знаходиться в оперативному управлінні Збройних Сил, є державною власністю. Законом України від 21 вересня 1999 року № 1075-XIV “Про правовий режим майна в Збройних Силах України” [2] визначено поняття та режим військового майна, що має безпосереднє відношення до господарської діяльності в Збройних Силах України. Так, відповідно до закону, військове майно – це державне майно, закріплене за військовими частинами, закладами, установами та організаціями Збройних Сил України. До військового майна належать будинки, споруди, передавальні пристрої, всі види озброєння, бойова та інша техніка, боєприпаси, пально-мастильні матеріали, продовольство, технічне, аеродромне, шкіперське, речове,

культурно-просвітницьке, медичне, ветеринарне, побутове, хімічне, інженерне майно, майно зв'язку тощо [2].

Низку обмежень щодо правового режиму майна військових частин закріплюють окремі нормативно-правові акти. Зокрема, передача військового майна в оренду юридичним і фізичним особам здійснюється виключно на конкурсній основі з урахуванням необхідності підтримання на належному рівні бойової та мобілізаційної готовності. Умови та порядок проведення конкурсів визначаються Фондом державного майна за погодженням з Міністерством оборони (наказ Міністра оборони України від 26 липня 2000 р. № 1549/241 “Про затвердження Порядку та умов проведення конкурсів на право укладення договорів оренди військового майна”) [13].

Оцінка вартості майна, що підлягає передачі в оренду, проводиться комісіями, до складу яких входять фахівці (уповноважені особи) Міноборони або іншого органу військового управління та Фонду державного майна чи його регіонального відділення (представництва) за методикою, що затверджується Кабінетом Міністрів (наказ Міністра оборони України і Фонду державного майна України від 17 вересня 2001 року № 333/1697 “Про затвердження Положення про порядок створення та діяльності комісій з оцінки вартості військового майна, що підлягає передачі в оренду”). Акт оцінки майна, яке передається в оренду, погоджується з Фондом державного майна чи його регіональним відділенням (представництвом) і затверджується Міністерством оборони України.

Порядок надання дозволу військовим частинам на передачу закріпленого за ними рухомого та нерухомого майна в оренду встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Слід зауважити, що ст. 8 Закону України від 21 вересня 1999 року № 1076-XIV “Про господарську діяльність в Збройних Силах України” [3] встановлено порядок обліку та використання коштів, одержаних від господарської діяльності у Збройних Силах України.

Кошти, одержані від здійснення військовими частинами господарської діяльності, зараховуються до Державного бюджету України та використовуються виключно на національну оборону відповідно до кошторису Міністерства оборони України. Порядок обліку коштів, одержаних від господарської діяльності у Збройних Силах України, визначається Міністерством фінансів України та Міністерством оборони України.

Грошові надходження від господарської діяльності військових частин, разом із доходами, отриманими від інших видів діяльності (оренда, реалізація майна, послуги, пов'язані з основною діяльністю військової частини), утворюють першу групу власних надходжень спеціального фонду військової частини. Щодо кошторису Міноборони, то диференціація обліку коштів, отриманих від власних надходжень військових частин, здійснюється за видами, що мають нумероване позначення відповідно до визначеного наказом Міністерства оборони України від 10 жовтня 2013 року № 689 “Положення про облік та використання коштів спеціального фонду державного бюджету в Міністерстві оборони України” [14] переліку видів таких послуг, та відображаються на відповідних субрахунках надходжень спеціального фонду як доходи (плата) від наданих послуг, виконаних робіт,

реалізованого майна та іншої діяльності військової частини, пов'язаної із наповненням спеціального фонду. За видами такі надходження обліковуються номерними позначеннями (від 1.1.1 до 1.1.12), де перша цифра означає належність коштів до першої групи власних надходжень військової частини, друга цифра – їх належність до першої підгрупи в цій групі надходжень, а третя цифра – порядковий номер у переліку таких послуг, визначених у зазначеному вище наказі. Усі надходження за цією підгрупою, відповідно до приписів, закріплених у пунктах 5 та 7 зазначеного нормативного акта, використовуються військовими частинами, закладами та установами, що надають відповідні послуги, згідно з затвердженими кошторисами за спеціальним фондом на покриття витрат, пов'язаних з організацією та наданням таких послуг. У разі перевищення доходів від надання послуг над витратами, пов'язаними з організацією та наданням цих послуг військовою частиною, надлишок коштів щомісяця перераховує на спеціальний реєстраційний рахунок Міністерства оборони України. 50 відсотків таких коштів направляється на фінансування видатків із будівництва (придбання) житла для військовослужбовців Збройних Сил України. Надходження від додаткової (господарської) діяльності військових частин Збройних Сил України (підгрупа 2), об'єднані за родовими ознаками їх спорідненості, обліковуються за 24 видами та відображаються на відповідних субрахунках надходжень спеціального фонду військової частини.

Таким чином, у військових частин є можливість розпоряджатися 50 відсотками коштів, отриманих від власної господарської діяльності, на власний розсуд.

Проведений аналіз вказує на наявність складових, що впливають на правовий режим доходів від власної господарської діяльності військових частин, а саме: визначені законодавчі вимоги щодо порядку здійснення господарської діяльності такими частинами; організаційно-правова форма військової частини; правовий статус майна та порядок обліку і використання доходів, отриманих у результаті господарської діяльності. Акцентуємо увагу на декларативному характері більшості норм у спеціальних законах, які визначають статус військових частин та порядок здійснення ними господарської діяльності, що призводить до негативної ситуації, яка склалася у сфері правового забезпечення господарської діяльності військових частин. Так як за своїм характером розглянуте правове регулювання здійснюється спеціальними законами, необхідно забезпечити належне правове врегулювання організації та здійснення господарської діяльності військовими частинами, зокрема шляхом приведення у відповідність норм спеціального законодавства щодо діяльності військових частин до норм господарського законодавства

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про Збройні Сили України: Закон України від 06.12.1991 № 1934-XII (в ред. Закону від 05.10.2000 № 2019-III). *Відомості Верховної Ради України*. 1992. № 9. С. 108.
2. Про правовий режим майна в Збройних Силах України: Закон України від 21.09.1999 № 1075-XIV. *Відомості Верховної Ради України*. 1999. № 48. С. 407.
3. Про господарську діяльність в Збройних Силах України: Закон України від 21.09.1999 № 1076-XIV URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1076-14> (дата звернення: 01.10.2019).
4. Господарський кодекс України: Закон України від 16.01.2003 № 436-IV (у редакції від 20.09.2015). *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 18, № 19–20, № 21–22. С. 144.
5. Про використання земель оборони: Закон України від 27.11.2003 № 1345-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1345-15> (дата звернення: 02.10.2019).

© Samsin Roman, 2019

6. Перелік видів господарської діяльності, здійснення якої дозволяється військовим частинам Збройних Сил України: постанова Кабінету Міністрів України від 25 липня 2000 р. № 1171. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1171-2000-%D0%BF> (дата звернення: 02.10.2019).

7. Положення про військове (корабельне) господарство Збройних Сил України: наказ Міністерства оборони України від 16 липня 1997 року № 300. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0615-97> (дата звернення: 02.10.2019).

8. Про затвердження Порядку реєстрації військових частин як суб'єктів господарської діяльності у Збройних Силах: постанова Кабінету Міністрів України від 03.05.2000 № 749. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/749-2000-%D0%BF> (дата звернення: 01.10.2019).

9. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 № 755-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15> (дата звернення: 01.10.2019).

10. *Бойченко Е.Г.* Правове регулювання господарської діяльності військових частин Збройних Сил України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.04. Національний університет "Одеська юридична академія". Одеса. 2015. 241 с.

11. *Зельдіна О.Р.* Теоретичні аспекти спеціального режиму господарювання: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.04. Донецьк: Інститут економіко-правових досліджень НАН України. 2007. 40 с.

12. *Рядінська В.О., Нефьодов С.В.* Поняття державних (місцевих) гарантій: нормативно-правові та доктринальні підходи. *Наука і правоохорона*. 2017. № 2(36). С. 55–60.

13. Про затвердження Порядку та умов проведення конкурсів на право укладення договорів оренди військового майна: наказ Міністра оборони України від 26 липня 2000 р. № 1549/241. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0490-00> (дата звернення: 01.10.2019).

14. Положення про облік та використання коштів спеціального фонду державного бюджету в Міністерстві оборони України: наказ Міністерства оборони України від 10 жовтня 2013 року № 689. *Офіційний вісник України*. 2013. № 89. Ст. 3285.

REFERENCES

1. Pro Zbroini Syly Ukrainy: Zakon Ukrainy №1934-XII vid 06.12.1991 r. (v red. Zakonu № 2019-III vid 05.10.2000 r.). "On the Armed Forces of Ukraine: Law of Ukraine No. 1934-XII of 06.12.1991 (as amended by Law No. 2019-III of 05.10.2000)". Vidomosti of the Verkhovna Rada of Ukraine. 1992. No. 9. P. 108 [in Ukrainian].

2. Pro pravovyi rezhym maina v Zbroinykh Sylakh Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 21 veresnia 1999 roku № 1075-XIV. "On the legal regime of property in the Armed Forces of Ukraine: Law of Ukraine of September 21, 1999 No. 1075-XIV". Vidomosti of the Verkhovna Rada of Ukraine. 1999. No.48. P. 407 [in Ukrainian].

3. Pro hospodarsku diialnist v Zbroinykh Sylakh Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 21 veresnia 1999 roku № 1076-XIV. "On Economic Activity in the Armed Forces of Ukraine: Law of Ukraine of September 21, 1999 No. 1076-XIV". URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1076-14> (date of application: 01.10.19) [in Ukrainian].

4. Hospodarskyi kodeks Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 16 sichnia 2003 r. 436-IV u redaktsii vid 20 veresnia 2015 r. "Economic Code of Ukraine: Law of January 16, 2003 436-IV as amended on September 20, 2015." Vidomosti of the Verkhovna Rada of Ukraine. 2003. No. 18, No. 19–20, No. 21–22. P. 144 [in Ukrainian].

5. Pro vykorystannia zemel oborony: Zakon Ukrainy vid 27 lystopada 2003 roku № 1345-IV. "On the use of defense lands: Law of Ukraine of November 27, 2003 No. 1345-IV". URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1345-15>. (date of application: 02.10.19) [in Ukrainian].

6. Perelik vydiv hospodarskoï diialnosti, zdiisnennia yakoi dozvoliaetsia viskovym chastynam Zbroinykh Syl Ukrainy: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 25 lypnia 2000 roku № 1171. "List of economic activities authorized for military units of the Armed Forces of Ukraine: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of July 25, 2000 No. 1171". URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1171-2000-%D0%BF> (date of application: 02.10.19) [in Ukrainian].

7. Polozhennia pro viiskove (korabelne) hospodarstvo Zbroinykh Syl Ukrainy: nakaz Ministerstva oborony Ukrainy vid 16 lypnia 1997 roku № 300. "Regulation on the Military (Ship) Economy of the Armed Forces of Ukraine: Order of the Ministry of Defense of Ukraine of July 16, 1997 No. 300". URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0615-97> (date of application: 02.10.19) [in Ukrainian].

8. Pro zatverdzhennia Poriadku reiestratsii viiskovykh chastyn yak subiektiv hospodarskoi diialnosti u Zbroinykh Sylakh: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 3 travnia 2000 roku № 749. “On approval of the Order of registration of military units as subjects of economic activity in the Armed Forces: Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of May 3, 2000 No. 749”. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/749-2000-%D0%BF> (date of application: 01.10.19) [in Ukrainian].

9. Pro derzhavnu reiestratsiiu yurydychnykh osib, fizychnykh osib-pidpriemtsiv ta hromadskykh formuvan: Zakonu Ukrainy vid 15 travnia 2003 roku № 755-IV. “On the State Registration of Legal Entities, Individual Entrepreneurs and Public Formations: Law of Ukraine of May 15, 2003 No. 755-IV”. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15> (date of application: 01.10.19) [in Ukrainian].

10. *Boichenko E.H.* (2015) Pravove rehuliuвання hospodarskoi diialnosti viiskovykh chastyn Zbroinykh Syl Ukrainy. “Legal regulation of economic activity of military units of the Armed Forces of Ukraine”: Candidate of Juridical Sciences thesis: 12.00.04 / National University “Odessa Law Academy”. Odessa. 241 p. [in Ukrainian].

11. *Zeldina O.R.* (2007) Teoretychni aspekty spetsialnoho rezhymu hospodariuvannia: avtoref. dys. na zdobuttia nauk. Stupenia d-ra yuryd. nauk: 12.00.04. “Theoretical aspects of the special economic regime”: Abstract of the thesis for the scientific degree of Doctor of Juridical Sciences: 12.00.04. Donetsk: Institute for Economic and Legal Research of NAS of Ukraine. 40 p. [in Ukrainian].

12. *Riadinska V.O., Nefodov S.V.* (2017) Poniattia derzhavnykh (mistsevykh) harantii: normatyvno-pravovi ta doktrynalni pidkhody. “The concept of state (local) guarantees: regulatory and doctrinal approaches”. *Nauka I Pravoohorona*. No. 2(36). P. 55–60 [in Ukrainian].

13. Pro zatverdzhennia Poriadku ta umov provedennia konkursiv na pravo ukladennia dohovoriv orendy viiskovoho maina: nakaz Ministra oborony Ukrainy vid 26 lypnia 2000 r. № 1549/241. “On Approval of the Procedure and Conditions for Holding Competitions for the Right to Conclude Leases of Military Property: Order of the Minister of Defense of Ukraine of July 26, 2000 No. 1549/241”. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0490-00> (date of application: 01.10.19) [in Ukrainian].

14. Polozhennia pro oblik ta vykorystannia koshtiv spetsialnoho fondu derzhavnogo byudzhetu v Ministerstvi oborony Ukrainy: nakaz Ministerstva oborony Ukrainy vid 10 zhovtnia 2013 roku № 689. “Regulation on the Accounting and Use of the State Budget Special Fund in the Ministry of Defense of Ukraine: Order of the Ministry of Defense of Ukraine of October 10, 2013 No. 689”. *Official Visnyk of Ukraine*. 2013. No. 89. Art. 3285 [in Ukrainian].

UDC 346.7:355

Samsin Roman,Candidate of Juridical Sciences,
Associate Professor at the Department,
Kyiv International University, Kyiv, Ukraine

LEGAL REGIME OF PROCEEDS FROM ECONOMIC ACTIVITIES AS A SUPPLEMENTARY COST SOURCE FOR DEFENSE EXPENDITURES

The article investigates the peculiarities of the legal regime of proceeds from economic activity as a supplementary cost source of defense.

Declarative character of Article 14 of the Law of Ukraine “On Armed Forces of Ukraine” is determined to have a negative impact on the full realization of the right of military units to receive additional sources from economic activity.

It has been substantiated that, generally, the whole complex of regulatory and legal acts determining the procedure for conducting economic activities of the Armed Forces of Ukraine requires revision and modernization.

On the basis of the conducted analysis, the components influencing the legal regime of income from the own economic activity of military units were determined:

© Samsin Roman, 2019

DOI (Article): [https://doi.org/10.36486/np.2019.4\(46\).22](https://doi.org/10.36486/np.2019.4(46).22)

Issue 4(46) 2019

<http://naukaipravoohorona.com/>

legislative requirements to the order of carrying out economic activity by such units; organizational and legal form of military units; legal status of property and the order of accounting and use of income received as a result of economic activity. Particular attention is paid to the declarative nature of most norms in special laws, which determine the status of military units and the procedure for their economic activities.

The foregoing analyses point to the possibility of disposing of 50 % of the funds received from own economic activity in the Armed Forces of Ukraine at its own discretion. Funds received from military units of economic activity shall be credited to the State Budget of Ukraine and used exclusively for national defence in accordance with the estimates of the Ministry of Defence of Ukraine.

Monetary receipts from the economic activity of military units, together with receipts received from other types of activity (rental, sale of property, services connected with the main activity of the military unit), form the first group of own receipts of the special fund of the military unit. And the receipts from supplementary (economic) activities of military units of the Armed Forces of Ukraine, united by signs of kinship, are accounted for in 24 types and are indicated in the corresponding subaccounts of receipts of the special fund of the military unit.

The expediency of bringing the special legislation in the sphere of defense in line with the norms of economic legislation has been argued.

Keywords: military unit, legal regime, economic activity, legalization, state registration, legal regime of property.

Отримано: 23.10.2019